

РЕШЕНИЕ

№ 6928

гр. София, 18.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 25.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **2918** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба от „СОЛИД 65“ЕООД, ЕИК[ЕИК],с адрес за кореспонденция:гр.С., [улица] електронен адрес:[електронна поща],чрез управителят И. Р. А. срещу Ревизионен акт от /РА/ №Р-22221720000961-091-001 от 10.12.2020г.,поправен с Ревизионен акт за поправка на РА /РАПРА/ №П-22221721000173-003-001/06.01.2021г., издадени от Р. Р. Б. – орган, възложил ревизията, и В. В. П.–ръководител на ревизията,потвърден с Решение №236/12.02.2021г. на Директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"–С. при Централно управление на Национална агенция за приходите.
В жалбата се твърди,че Ревизионния акт е незаконосъобразен, издаден в противоречие на материалния и процесуалния закон, и в противоречие с основните принципи на ДОПК.Жалбоподателят твърди,че не е получавал РА/РАПРА/ №П-22221721000173-003-001/06.01.2021г.на електронен адрес [електронна поща], т.к. никога и не е бил декларирал пред органите на НАП този адрес за кореспонденция.Твърди, че изводите до които са достигнали органите по приходите са единствено по справките предоставени от дружествата извършвали куриерски услуги.Твърди се,още в жалбата че дружеството „СОЛИД 65“ ЕООД е извършвало „комисионерска“ дейност,по доставка на стоки чрез посредничеството на „Еконт експрес“ООД,като дружеството осчетоводявало само разликата между покупната и продажна цена на стоките.Жалбоподателят счита,че липсва основание да бъде

обложен за твърдения оборот и реализирана печалба,като дейност на „СОЛИД 65“ ЕООД,тъй като не било ясно по кои търговски сделки осъществени през логистичният оператор,са били извършени от физическото лице И. Р. А.,„СОЛИД 65“ ЕООД или „СОЛИД Иван Росенов Араклиев“ЕТ.Счита, че събраните в хода на ревизионното производство доказателства не доказвали по безспорен и категоричен начин реално извършване на доставки на стоки от името на дружеството,чрез куриерски пратки от фирма „Еконт Експрес“ ООД.Моли,ревизионният акт да бъде отменен като незаконосъобразен и неправилен.Жалбоподателят в о.с.з. се представлява от адв.Л.,който поддържа жалбата,депозира списък с разноски и писмени бележки по същество на спора в указаният срок.

Ответникът-Директор на Дирекция"Обжалване и данъчно-осигурителна практика–С. при ЦУ на НАП,чрез процесуален представител-юрк.К.,излага съображения по същество на спора в о.с.з. на 25.10.2022г.,като твърди че обжалваният ревизионен акт е правилен и законосъобразен,моли жалбата да бъде отхвърлена,претендира юрк. възнаграждение.

Административен съд–Административен съд С.-град,като прецени доказателствата по делото,приема за установено от фактическа страна следното:

Началото на ревизионното производство е поставено със Заповед за възлагане на ревизия от /ЗВР/ №Р-22221720000961-020-001 от 19.02.2020г. на „СОЛИД 65“ ЕООД за установяване на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.12.2014г. до 01.01.2017 г. и за корпоративен данък по ЗКПО за периодите от 2014 г. до 2017 г., като е определен 2-месечен срок за извършването ѝ.Заповедта е връчена на управителя на 09.03.2020г. по реда на чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК първоначалната заповед е изменена със Заповеди №Р-22221720000961-020-002 от 11.05.2020г. и №Р-22221720000961-020-003 от 04.06.2020г.,връчени по електронен път, като е определен нов краен срок за приключване на ревизията до 09.06.2020 г.

Дейността на дружеството през ревизирия период е търговия с резервни части за автомобили,която се извършва в магазин, находящ се в [населено място], [улица].

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното дружество е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от ревизираното дружество /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221720000961-040-001/25.03.2020г., с което е изискана информация за начина на организация на електронната търговия, как се осчетоводяват получените плащания от клиентите, закупените и продадените стоки, информация от електронната контролна лента /КЛЕН/ от ЕКАФП,информация за софтуерните продукти,които са използвани за управление на електронната търговия и др.В отговор са представени оборотни ведомости и писмени обяснения.

С Протокол №Р-22221420000961-П.-001/26.06.2020г. са приобщени получените доказателства в хода на извършени проверки на „ЕВРОПЪТ 2000“АД,,СПИДИ“АД и „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ООД,събрани при предходно производство на ревизираното дружество,приключило с Протокол №П-22221718216377-073-001 от 07.02.2020г.На 25.06.2020г. е посетен счетоводният офис на дружеството за преглед и анализ на оригиналните налични документи, за което е съставен Протокол №1747263/25.06.2020г.В дадените писмени обяснения, управителят И.А. посочва, че независимо, че се поддържат складови наличности на част от търгуваните резервни части за автомобили, то много често, поради липса на дадена част, се налага да закупува стоката от други дружества или от официалните вносителите, за което

получава данъчна фактура, която осчетоводява. След като получената стока бъде изпратена на клиент се издава фискален бон, а при поискване от клиента и данъчна фактура. Извършените продажби чрез фискалния касов апарат и издадените фактури се отразяват в дневника за продажбите, съгласно разпоредбите на ЗДДС, а заприходената стока се отписва по себестойност. В други случаи, в които дружеството не въвежда стоката в склада си, действа като комисионер по сделка между лица клиент и доставчик. Посочва, че в тези случаи ползва услугите на „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД, тъй като те предлагат услуга, изразяваща се в следното: „По наше нареждане, куриер отива и взема стоката от населено място 1 и доставя частта до населено място 2. Крайният клиент в населено място 2 има право да отвори и разгледа продукта и ако е съгласен да го купи плаща пълната продажна крайна цена на артикула. „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД изплаща цената, която е определил доставчикът от населено място 1 на него, като „скрива“ разпределението на цената между доставчик и комисионер пред крайния клиент, а „СОЛИД 65“ ЕООД получава комисионната си, като за целта издава фискален бон“. Твърди, че именно по тази причина се получава разлика между сумата, която крайният клиент плаща на „СОЛИД 65“ ЕООД, чрез „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД /защото клиентът няма възможност да види „разбиването“ на цената между „СОЛИД 65“ ЕООД и доставчика/ и сумата, която представлява приход за „СОЛИД 65“ ЕООД. Именно тази сума се отчита в дневниците за продажби и годишните данъчни декларации. Посочено е също така, че като комисионер по сделката дружеството отчита като приход и начислява ДДС само върху комисионната, която „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД изплаща, явяваща се като разлика между крайната цена, която се плаща от клиента в населено място 2 и сумата, която „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД изплаща на доставчика в населено място 1, и тази сума представлява „чужди пари за чужда сметка“ и не е предмет на данъчно облагане при жалбоподателя. Управителят е посочил, че ревизираното дружество не притежава собствен електронен магазин.

Предвид дадените обяснения от управителя е изпратено допълнително Искане за представяне на документи и писмени обяснения от трети лица № [P-22221720000961-041-001 от 29.06.2020](#) до „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ЕООД, с което е изискана информация за сключени договори със жалбоподателя за извършване на услугата „Триъгълна логистика“, както и подробна информация от къде до къде е пътувала стоката, изпратена от ревизираното дружество, изплащани ли са суми на „СОЛИД 65“ ЕООД, като посредник в осъществени триъгълни сделки, каква е окончателната цена, заплатена на клиента и др. В отговор е посочено, че действително „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ЕООД предлага услуга „триъгълна логистика“, но със „СОЛИД 65“ ЕООД няма сключени договори и не са предоставяни такива услуги. С Протокол № [P-22221420000961-П.-001/26.06.2020г.](#) са приобщени получените доказателства в хода на извършени проверки на „ЕВРОПЪТ 2000“ АД, „СПИДИ“ АД и „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД, събрани при предходно производство на ревизираното дружество, приключило с Протокол № [П-22221718216377-073-001 от 07.02.2020 г.](#) В хода на проверката за установяване на размера на реализираните приходи от органите по приходите са извършени проверки на посочените дружества. След анализ на получената информация, данните са обобщени в табличен вид в РД за всяко от куриерските дружества. Наложените платежи са получавани както от И. Р. А., така и от съпругата му С. Х. А., която е назначена по трудово правоотношение в ревизираното дружество.

Поради установени данни за укрити приходи от изплатени наложени платежи от посочените куриерски дружества органите по приходите са изготвили Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК с №Р-22221420000961-13-001/25.06.2020г./л.103/с което жалбоподателят е уведомен,че данъчната основа ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК.Заедно с Уведомлението по чл. 124,ал.1 от ДОПК е изготвено и ИПДПОЗЛ с

№Р-22221420000961-040-002/25.06.2020г./106/за представяне на декларация по чл. 124, ал. 3 от ДОПК.В отговор е представена декларация по чл.124 от ДОПК.Представени са документи от жалбоподателят ,обяснителна записка.При анализ на получените в НАП Z-отчети от ЕКАФП е установено, че са отчитани продажби само към един до четирима клиента на ден/като за определени дни са регистрирани между 1 до 4 продажби за деня/.Органите по приходите/ОП/ са констатирани,също така, че датите от изпратените отчети не са последователни,т.е. от дружеството не е изпращан ежедневно Z-отчет в НАП от касовия апарат за отчетените продажби за деня.На ОП не е представен в електронен вид контролната касова лента от ЕКАФП,независимо,че изрично е поискана тази информация с връченото ИПДПОЗЛ.Предвид това е направен изводът, че не може да се потвърди по безспорен начин дали всеки ден са отчитани продажби през фискалното устройство и по колко продажби на ден са отчитани действително.Данните от Z-отчетите са отразени в табличен вид на стр. 5-7 от РД.Направен е анализ на изпратените на CD-та справки и информация от дружествата извършващи куриерски услуги,„ЕВРОПЪТ 2000“ АД,„СПИДИ“ АД и „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ООД.ОП са установили ,че за периода от 2014-2017г. РЛ е изпратило с наложен платеж и паричен превод авточасти към различни лица,както следва :1.чрез„ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ООД на обща стойност 382589,68лв. по 1293 бр. товарителници. 2. чрез„СПИДИ“ АД на обща стойност 1391,04лв. по 11 бр. товарителници.3. чрез„ЕВРОПЪТ 2000“ АД на обща стойност 890, лв. по 4 бр. товарителници.

В хода на ревизионното производство РЕ/ревизиращият екип/ е извел данни от декларираните приходи в подадените от дружеството годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО и е извършили съпоставка със сумите по изплатените пощенски преводи и наложени платежи от куриерските дружества.Органите по приходите са посочили, че от жалбоподателя не са представени документи и доказателства за покупката на стоките, а с възражението е представена само справка, издадена от „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД. В тази връзка е прието, че поради липсата на такива доказателства за покупката на стоки,освен счетоводно отразените по оборотните ведомости,които впоследствие са продадени чрез куриерските дружества, както и за тяхното счетоводно отразяване в гр. 70 – Приходи от продажби, тези доказателства не съществуват.Според ревизиращия екип, представените с възражението допълнителни справки за закупени стоки чрез „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД, нямат характера на данъчен документ и не могат да послужат като основание да бъде признат разход за покупката на стоки.Отбелязано е, че в предоставената справка с възражението не се съдържа описание на вида на стоките, количество,цена,за да може да бъде извършено ясно разграничаване дали тези стоки са купувани и продадени чрез куриерските дружества, и че за тяхната продажба е получена единствено комисионна от жалбоподателя.Отделно от това е подчертано, че както в хода на проверката, така и в хода на извършената ревизия са изисквани счетоводни справки за отчетените разходи и

тяхното счетоводно отразяване, но такива не са представени. Също така е изискана и подробна справка за вида на закупените и съответно продадени стоки, на отразяването им в склада на дружеството и съответно тяхното изписване, но изисканите документи отново не са представени.

Органите по приходите/ОП/ са приели, че счетоводните финансови резултати по години следва бъдат увеличени на основание чл. 78 от ЗКПО с размера на установените недекларирани приходи.

За 2014 г. са установени недекларирани приходи, произтичащи от изплатени суми по наложени платежи и пощенски парични преводи в размер на 97 847,50 лв., поради което декларираният счетоводен финансов резултат е увеличен на основание чл. 78 от ЗКПО с тази сума. При деклариран данъчен финансов резултат - загуба в размер на 2 880,45 лв., органите са определили данъчен финансов резултат - печалба в размер на 94 967,05 лв. и полагащ се корпоративен данък в размер на 9 496,71 лв. и лихва в размер на 5 491,72 лв.

За 2015 г. са установени недекларирани приходи, произтичащи от изплатени суми от наложени платежи и пощенски парични преводи в размер на 47 239,11 лв., поради което декларираният счетоводен финансов резултат е увеличен на основание чл. 78 от ЗКПО с тази сума. При деклариран данъчен финансов резултат - загуба в размер на 3 069,23 лв., органите са определили данъчен финансов резултат - печалба в размер на 44 169,88 лв. и полагащ се корпоративен данък в размер на 4 416,99 лв. и лихва в размер на 2 104,49 лв.

За 2016 г. са установени недекларирани приходи, в размер на 6 575,03 лв., поради което декларираният счетоводен финансов резултат е увеличен на основание чл. 78 от ЗКПО с тази сума. При деклариран данъчен финансов резултат - печалба в размер на 916,12 лв., органите са определили данъчен финансов резултат - печалба в размер на 7 491,15 лв. и полагащ се корпоративен данък в размер на 749,12 лв. и лихва в размер на 280,94 лв.

За 2017 г. са установени недекларирани приходи, произтичащи от изплатени суми от наложени платежи и пощенски парични преводи в размер на 2 712,52 лв., поради което декларираният счетоводен финансов резултат е увеличен на основание чл. 78 от ЗКПО с тази сума. При деклариран данъчен финансов резултат - загуба в размер на 1 106,52 лв., органите са определили данъчен финансов резултат - печалба в размер на 1 606,00 лв. и полагащ се корпоративен данък в размер на 160,60 лв. и лихва в размер на 43,95 лв.

Определени задължения по ЗДДС:

За целите на ЗДДС, е прието, че за установените недекларирани и неосчетоводени приходи следва да бъде начислен ДДС на основание чл. 86 от ЗДДС. Установените различия между декларираните данни по справките-декларации и дължимия ДДС върху сумите по изплатените наложени платежи по периоди са представени в табличен вид на стр. 20 от РД. С РА са установени общо задължения по ЗДДС в размер на 13 124,44 лв. и лихви за забава в размер на 7 370,49 лв. за периодите от м. 12.2014 г. до м. 07.2015 г., м. 09.2015 г., м. 01.2016 г., м. 04.2016 г., м. 07.2016 г. и от м. 09.2016 г. до м. 01.2017 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад от /РД/№Р-22221720000961-092-001 от 17.09.2020 г., връчен на управителя на 18.09.2020 г. По реда и на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено писмено възражение срещу направените предложения в РД. Представени са допълнителни

доказателства, изразяващи се в справка, издадена от „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД,[ЕИК] за заплатени от жалбоподателя пощенски парични преводи във връзка с покупка на стоки за ревизионния период. Възражението е разгледано от органите по приходите,издали спорния РА и е прието за неоснователно.Ревизията приключва с РА №Р-22221720000961-091-001 от 10.12.2020г.,издаден от Р. Р. Б.–орган,възложил ревизията, и В. В. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията.Ревизионният акт е връчен на 11.12.2020г.Органите по приходите са установили допуснати технически грешки при попълване на таблица 1 от РА по ЗДДС за периодите м.10.2015г.,м.11.2015г.,м.12.2015г. и м. 01.2016г.вследствие на което е издаден Ревизионен акт за поправка на РА №П-22221721000173-003-001/06.01.2021г., от Р. Р. Б. – орган,възложил ревизията, и В. В. П.–ръководител на ревизията.

В резултат е изменен РА в частта на извършеното прихващане в таблица 2,но не и крайния размер на ДДС за внасяне.РАПРА е връчен електронно на адрес:[електронна поща],като електронната препратка е активирана на 08.01.2021г.

С оспорения РА/Р. на дружеството са установени задължения по ЗДДС в общ размер на 13 124,44 лв. и лихви за забава в размер на 7 370,49 лв. от м. 12.2014 г. до м. 07.2015 г., м. 09.2015 г., м. 01.2016 г., м. 04.2016 г., м. 07.2016 г. и от м. 09.2016 г. до м. 01.2017 г. и за корпоративен данък в общ размер на 14 823,42 лв. и лихви за забава в общ размер на 7 921,10 лв. за периодите от 2014 г. до 2017г.Формираните задължения са в резултат на установени неотчетени и укрити проходи от продажби по изплатени суми от наложени платеди и пощенски парични преводи.

Депозирана е жалба вх.№53-03-10629 от 23.12.2020г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх.№23-22-1996 от 30.12.2020г. по регистъра на дирекция ОДОП С. от„СОЛИД 65“ЕООД,[ЕИК] срещу РА до Директора на Дирекция ОДОП –гр.С..Издадено е Решение №236/12.02.2021г., с което Директорът на Дирекция ОДОП–С. е потвърдил РА и РА №П-22221721000173-003-001/06.01.2021г.

Решението е връчено на дружеството на 19.02.2021г.,видно от приложеното удостоверение за връчване по електронен път./л.16/Жалбата срещу е подадена чрез Директора на Дирекция ОДОП–С. при ЦУ на НАП на 05.03.2021г.

За установяване на обективната истина по делото и проверка на спорните обстоятелства,съдът по искане на процесуалният представител на жалбоподателя адв.Л. е допуснал съдебно-техническа и съдебно-графологична експертизи.Също съдът е задължил трето неучастващо лице по делото,„ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД,да представи документи по реда на чл.192 от ГПК,РКО/разходни касов ордери в оригинал/пряко относими към предмета на спора между страните.

Съгласно изпълнената съдебно съдебно-графологична експертиза, със задача да установи дали подписите, срещу"Получател:",в документите РКО /разходен касов ордер 19бр./л.385/положени ли са от И. Р. А..Вещото лице в заключението си е посочило,че подписите след "Получател" в РКО-и,изброени с номера и дати,са изпълнени от И. Р. А..

Съгласно изпълнената съдебно компютърно–техническа експертиза,

файловете,записани на представения CD диск от "Еконт Експрес"ООД,съдържат данни в табличен вид,подписани с квалифициран електронен подпис на служител на "Еконт Експрес"ООД Н. Й. С..Файловете изпратени пратки xlsx, получени наложени платежи xlsx и получени парични преводи. xlsx, представляват извадки/изходи/ от софтуерната платформа на "Еконт Експрес"ООД.Според вещото лице е възможна корекция само на файлове които не са подписани с електронен подпис.Вещото лице твърди в заключението си,че изпращаната информация до НАП от всички куриери,се предоставя на криптиран канал на НАП и се обработва чрез анализиращ софтуер,като целта на процесният софтуер е „заявка“ и „филтрация“.

При изграждане на фактическите си констатации по делото съдът кредитира изцяло заключенията на вещите лица като обективни и компетентно дадени въз основа на проверените от вещите лица документи по делото.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в предвидения в чл. 156, ал. 1 от ДОПК срок, срещу Ревизионен акт, обжалван в предвидения за това срок пред компетентния в приходната администрация орган и жалбата е насочена срещу акт, който не е отменен, а в случая потвърден с Решението на решаващия орган.

Съдът, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността, законосъобразността и обосноваването на така обжалвания Ревизионния акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, счита жалбата за неоснователна.

Ревизионното производство е образувано с издаването на заповед за възлагане на ревизията от Р. Р. Б. – орган, възложил ревизията, на длъжност Началник на сектор, удостоверена с приложената Заповед №РД-09-818/10.05.2019г./л.17-18/на Директора на ТД на НАП С., като по делото не се спори относно надлежното делегиране на същата на правомощията по чл. 112, ал. 2, т. 1 и чл. 113, ал. 3 от ДОПК.

Ревизионен доклад №Р-22221720000961-092-001 от 17.09.2020 г. е съставен от определените със заповедта за възлагане на ревизията ревизиращи органи. В съответствие с изискването на чл. 117, ал. 4 и ал. 5 от ДОПК,Ревизионният доклад е връчен на ревизираното лице на и на същото е предоставена възможност да направи писмено възражение.

Процесният Ревизионен акт е издаден от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията,съобразно разпоредбата на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, като Ревизионният акт е в писмена форма и с определеното в чл. 120, ал. 1 от ДОПК съдържание.Издаден е също Ревизионен акт за поправка на РАН№П-22221721000173-003-001/06.01.2021г. същият е връчен на адрес:[електронна поща].Съгласно чл. 133, ал. 3 от ДОПК, органът по приходите може по своя инициатива или по молба на заинтересованото лице да поправи очевидна фактическа грешка в ревизионния акт.В този случай се издава ревизионен акт, без да са необходими заповед за възлагане на ревизия и ревизионен доклад. Ревизионният акт за поправката се обжалва едновременно с поправения ревизионен акт или самостоятелно.Органите по приходите са установили допуснати технически грешки при попълване на таблица 1 от РА по ЗДДС за периодите м. 10.2015 г., м. 11.2015 г., м.12.2015 г. и м.01.2016г. вследствие на което е издаден Ревизионен акт за поправка на

РА№П-22221721000173-003-001/06.01.2021 г., от Р. Р. Б.–орган, възложил ревизията, и В. В. П.–ръководител на ревизията. В резултат е изменен РА в частта на извършеното прихващане в таблица 2, но не и крайния размер на ДДС за внасяне. РАПРА не е оспорен пред директора на ОДОП, съдът констатира, че е връчен на жалбоподателят надлежно на адрес за кореспонденция, на които са били връчвани други актове на ОП в настоящото производство/л.24 ЗИВР/ и не е ограничено правото на защита на жалбоподателят в настоящият процес с оглед наведените твърдения в жалбата. РАПРА е влязъл в законна сила на 21.01.2021г.

Поради изложеното съдът приема, че оспореният административен акт е постановен от надлежно снабден с правомощията за това материално компетентен административен орган, при спазване установената процедура и властническото волеизявление е обективизирано в изискваната от закона форма. Не се установява в хода на ревизионното производство да са допуснати нарушения на процесуалните разпоредби по издаването на Ревизионния акт, както и не са налице основания за нищожност на същия, а и такива не се твърдят от оспорващия.

С обжалвания Ревизионен акт на първо място са определени допълнително задължения за внасяне на ДДС по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в общ размер на 13 124,44 лв. и лихви - 7 370,49 лв. за данъчни периоди от м. 12.2014 г. до м. 07.2015г., м.09.2015г., м.01.2016г., м.04.2016г., м. 07.2016г. и от м.09.2016г. до м.01.2017 г. и за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ в общ размер на 14 823,42 лв. и лихви - 7 921,10 лв. за периодите от 2014 г. до 2017г., на данъчния субект „СОЛИД 65“ ЕООД поради установена извършвана от лицето търговска дейност, изразяваща се в изпращане на пратки със стоки, по „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ЕООД, „СПИДИ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] и „ЕВРОПЪТ 2000“ АД, ЕИК[ЕИК] и получаване на суми с наложен платеж, като е прието, че са неотчетени и укрити проходи от продажби. За да достигне до този извод ревизиращият орган е възприел изпратените му от дружествата „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ЕООД, „СПИДИ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] и „ЕВРОПЪТ 2000“ АД, ЕИК[ЕИК], осъществяващи куриерска дейност, справки и копия на документи на електронен носител – CD, за извършени доставки на пратки от и за „СОЛИД 65“ ЕООД за периода от 01.01.2014г. до 31.12.2017г.

Спорът между страните се свежда до това дали са били налице предпоставките на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК за провеждане на ревизионното производство по реда на чл. 122 – 124а от ДОПК и дали описаните в справките от дружествата, осъществяващи куриерски услуги, наложени платежи, са получени от ревизираното лице „СОЛИД 65“ ЕООД, за да се приеме, че жалбоподателят е реализирал приходи за ревизираният период, които да бъдат обложени по реда на чл.122, ал. 2 от ДОПК.

С Уведомление №Р-22221720000961-113-001/25.06.2020г. ревизираното лице е уведомено, че основата за облагане с КД за периода от 01.01.2014г.-31.12.2017г., ще бъде определена по реда на чл. 122–124а от ДОПК, поради наличие на обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 122, ал. 1 от ДОПК, органът по приходите

може да приложи установения от съответния закон размер на данъка към определена от него по реда на ал. 2 данъчна основа, когато е налице някое от обстоятелствата, визирани в т. 1 – т. 7 от посочената разпоредба. Съгласно разпоредбата на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, такова обстоятелство е налице, когато се констатира наличие на укрити приходи или доходи.

Настоящият съдебен състав намира, че приобщените в хода на ревизионното производство писмени доказателства, данните от извършените проверки на ревизираното лице, в т. ч. и постъпилите на електронен носител данни от трети лица „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ЕООД, „СПИДИ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] и „ЕВРОПЪТ 2000“ АД, ЕИК[ЕИК] за изпратени пратки от името на ревизираното лице и съответно за получени суми от това лице, съставляват индиция за наличие на укрити приходи от страна на същото лице по смисъла на чл. 112, ал. 1, т. 2 от ДОПК, предвид което за ревизиращите органи са били налице предпоставките да проведат производството по реда на чл. 122 – чл. 124а от ДОПК. В тази връзка съдът не се констатира процесното ревизионно производство да е проведено незаконосъобразно по този специален ред.

С оглед особеният ред на провеждането на такова производство в хода на ревизията трябва да бъдат установени и анализирани онези от изброените в закона обстоятелства които са пряко относими към конкретния ревизиран данъчен субект.

Съгласно разпоредбата на чл. 122, ал. 2 от ДОПК, за определянето на основата за облагане с данъци органът по приходите следва взема предвид всяко от относимите към съответното лице обстоятелства, регламентирани изчерпателно в т. 1– т. 16 от алинеята, като органът следва да анализира и разгледа всички критерии, визирани в нормата на ал. 2 и съответно да приложи онези от тях, които биха му позволили да определи основата за облагане по възможно най-достовърния и обективен начин по отношение на конкретния ревизиран субект. Безспорно обект на облагане с ДДС в случая е доставката, а по ЗКПО – реализираният приход/печалбата. Затова при решаването на спора по ЗДДС въведеният с твърдение на ответника предмет на доказване е осъществяването на доставката от ревизираното лице, а по ЗКПО спорен е фактът на получаване от ревизираното лице на приходи от продажби, които не са декларирани.

Настоящият състав следва да посочи, че в случая е приложимо и правилото, възведено в чл. 124, ал. 2 от ДОПК, съобразно което в производството по обжалване на ревизионен акт, издаден в хода на извършена ревизия по реда на чл. 122 от същия кодекс, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено от събраните доказателства.

Нормата на чл. 124, ал. 2 от ДОПК визира презюмираната със закона истинност на направените от органите по приходите фактически констатации. Независимо от презумпцията по чл. 124 от ДОПК, ревизираното лице разполага с процесуална възможност в хода на производството по обжалване на ревизионния акт да опровергае истинността на установените фактически констатации. Това определя и доказателствената тежест в настоящия процес, която се предопределя с оглед правилото на чл. 154, чл. 1 от ГПК, във връзка с

§ 2 от ДР на ДОПК. В настоящото производство страните – данъчният субект в случая ТД и административният орган са равнопоставени и имат еднакви възможности за извършването на процесуални действия, насочени към разкриване с помощта на доказателствените средства на истината относно фактите, релевантни за спорното право. С определенията за насрочване от 07.05.2021 г./л.160/ съдът е разпределил доказателствената тежест между страните, включително е посочил необходимостта за назначаване на съдебно-счетоводна експертиза по делото с оглед установяване на твърдените обстоятелства от управителя на ТД, че по процесните доставки дружеството е било „комисионер“ и е участвало в т.н. „триъгълни операции“. Такова искане не беше направено от проц. представител на жалбоподателят. Съдебното производство се основава на принципа на състезателното начало/чл.8 от ГПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК/ и съдът е арбитър по правния спор. Поради тази причина страните посочват фактите, на които основават своите твърдения, и те, а не съда, представят доказателства за тях, като и правят доказателствени искания свързани с предмета на спора. С оглед дадената възможност на страните от съдът, процесуалният представител на жалбоподателят адв. Л. направи множество доказателствени искания, които съдът прие за основателни и допустими с оглед предмета на спора.

Според настоящия състав в оспореният Ревизионен акт е направен пълен анализ на постъпилите документи от дружествата които осъществяват куриерски услуги, както и дейността на дружеството през ревизионния период. Съдът приема, че въведената с нормата на чл. 124 от ДОПК презумпция за истинност на фактическите констатации на органите по приходите в случая не е оборена от събраните по делото писмени доказателства и заключенията вещите лица по приетите експертизи поради следното:

Първо с оглед наведените в жалбата твърдения, че дружеството е извършвало „комисионерска“ дейност по доставка на „части“ и „детайли“ за процесния период такива доказателства не се представиха от жалбоподателят. От събраните писмени доказателства по делото безспорно се установява, че „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД, предлага услуга „триъгълна логистика“, но със „СОЛИД 65“ ЕООД няма сключен договор и не са предоставяни такива услуги на дружеството. Съгласно разпоредбите на [чл. 348, ал. 1 от ТЗ](#) с комисионния договор комисионерът се задължава срещу възнаграждение по поръчка на доверителя да извърши от свое име и за негова сметка една или повече сделки. По делото жалбоподателят не представи такива договор/и. Безспорно писмената форма не е форма за действителност на комисионния договор, но е форма за неговото доказване. При комисионерството за покупка са налице следните етапи на изпълнение: комисионерът купува от свое име стоката от третото лице; комисионерът предава на доверителя закупената стока; доверителят заплаща на комисионера покупната цена; и доверителят заплаща на комисионера дължимото комисионно възнаграждение. За всяка една от посочените сделки следва да се издаде фактура – третото лице издава фактура на името на комисионера за закупените стоки; комисионерът

издава на доверителя фактура за същата стока, на същата стойност; и комисионерът издава на доверителя фактура за дължимото комисионно възнаграждение. При съвкупната преценка на доказателствата по делото не може да се формира с необходимата степен на убедителност извода, че при доставките РЛ е действало от чуждо име и за чужда сметка. От жалбоподателят не са ангажирани доказателства, че при изпращането на пратките със стоки същият е действал от името и за сметка на друг правен субект/и. Процесните наложени платежи, са получени именно от РЛ и за негова сметка във връзка с осъществени от него доставки на стоки на територията на страната, които са облагаеми такива по смисъла на [ЗДДС](#). Несъстоятелна е тезата на жалбоподателя, че негов приход е единствено „комисионната“ за част от доставените стоки, защото не придобива собствеността върху същите, а ги продава за чужда сметка по силата на сключен комисионен договор. Въпреки даденото изрично указание на жалбоподателя по [чл. 171, ал. 4 от АПК](#) същият не представи писмен договор/и, поради което съдът счита това за неосъществен юридически факт/и с оглед изложените твърдения в жалбата.

Второ при така зададените от самото ревизирано лице данни за извършваната от него търговска дейност ОП правилно са изследвали всички обстоятелства за продажбите на стоки от жалбоподателят, чрез дружества извършващи куриерски услуги, откъдето са получили приложените по ревизионната преписка дискове с електронни документи по смисъла на чл. 3 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги. На основание чл. 54 ДОПК така предоставените на ревизиращите органи данни от технически носители, съдържащи се в изготвените във връзка с дейността на куриерските фирми електронни документи, са допустими доказателствени средства. От разпоредбата на чл. 54, ал. 5 ДОПК не следва дисквалифицирането като доказателствено средство на техническите носители на информация, а се разширява кръгът на информационните източници с допускането на разпечатки от такива носители като писмени доказателства/раздел II от глава VIII на ДОПК, които съдът кредитира в настоящото производство.

Трето по делото са представени данни за товарителници/колона А л.489-500/, за изпратени от ревизираното лице чрез "Еконт Експрес" ООД в процесния период на стоки до получателите и за разходни касови ордери за изплатени на ревизираното лице парични суми за получените по този ред доставки. Товарителниците са доказателство за сключените между изпращача и куриерската фирма договори за куриерски услуги, чрез които стоките са достигали до получателите по доставките. Разходните касови ордери за изплатените на изпращача посредством куриерската фирма суми по доставките са косвено доказателство за съгласието на получателите по доставките с наложен платеж, защото от тях може да се установи, че получателите са приели стоката и са заплатили продажната ѝ цена т.е. налице са договори за продажба, а не комисионни договори/по изложени по горе в решението съображения/. Договора за продажба е двустранен;

възмезден; комутативен; консенсуален, по принцип неформален.Продавачът има две основни задължения: да прехвърли собствеността /чл. 183 от ЗЗД/ и да предаде продадената вещь /чл. 187 от ЗЗД/. За действителността на договора за продажба на движими вещи законът не изисква писмена форма, то в случая горните документи са достатъчни, за да се направи от тях обоснован извод за наличието на сключените между жалбоподателя и получателите по доставките договори за продажба на стоки с наложен платеж.Разпоредбите на чл. 25, ал. 3, т. 4 ЗДДС изрично регламентират, че данъчното събитие при продажбата на стоки чрез поръчка по пощата или по електронен път възниква на датата, на която доставчикът получи плащането.Предвид това, приложените разходни касови ордери за получените от ревизираното лице суми по доставките са доказателство за настъпване на съответните данъчни събития по смисъла на чл.25, ал. 1 ЗДДС.Редът и начинът за издаване на фискални касови бележки и за установяване на дистанционна връзка с НАП са определени с Наредба №Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства/Наредба №Н-18/2006г./На основание разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от цитираната наредба, всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ, освен когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните систем/ЗПУПС/, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги /ЗПУ/. Съгласно [чл. 86, ал. 1](#) и [ал. 2 от ЗДДС](#) регистрирано лице, за което данъкът е станал изискуем, е длъжно да го начисли, като:1. издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред;2. включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл. 125 за този данъчен период;3. посочи документа по т. 1 в дневника за продажбите за съответния данъчен период.От заключението на вещото лице по извършената по делото съдебно-почеркова експертиза се установи,че касови ордери за получените суми/изследвани в настоящото производство/съдържат подписа на управителят на ревизираното дружество И.А..Поради което настоящият състав приема ,че същия в качеството си на управител на РЛ е получавал суми по извършени продажби на стоки от РЛ, които не са бил отразени по реда на ЗДДС/подробно посочен по-горе в решението/.Съдът приема,че изводите на органите по приходите за неотчетени продажби и недекларирани приходи,които се основават на събраните доказателства по делото,не се опровергаха в хода на настоящото съдебно производство,поради което и правилно е доначислен от ОП данък добавена стойност на основание чл.86 от ЗДДС на жалбоподателят за извършените продажби на стоки.

Относно задълженията по ЗКПО,правилно и законосъобразно според настоящия съдебен състав,органите по приходите са приели, че са налице

неотчетени приходи от продажби на стоки, съобразно представените данни от куриерските фирми. Според чл. 18, ал. 1 и ал. 2 от ЗКПО, данъчен финансов резултат е счетоводният финансов резултат, преобразуван по реда на този закон, като положителният данъчен финансов резултат е данъчна печалба. Съобразно чл. 19 от ЗКПО, данъчната основа за определяне на корпоративния данък е данъчната печалба. Данъчната основа за облагане с корпоративен данък на РЛ е определена за ревизираните 2014 г. до 2017г., като са увеличени деклариранията в ГДД по чл. 92 ЗКПО с неотчетени приходи от продажбите с наложени платежи, намалени с установените разходи, в т. ч. разходите, съответстващи на установените неотчетени приходи, изчислени в хода на производството. При липса на други основания за преобразуването на данъчния финансов резултат, именно тези суми са формирали допълнително установения от ревизията корпоративен данък. Пропускът на жалбоподателят да отчете приходи от извършени продажби на стоки, доставяни от пощенски оператор с наложен платеж, както и липсата на аналитичност във воденото от него счетоводство, правилно са възприети от органите по приходите като основания по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 4 ДОПК за провеждане на ревизията по особения ред.

С оглед така изложените съображения настоящата инстанция приема, че оспореният ревизионен акт е издаден при законосъобразно прилагане на материалноправните разпоредби на ЗДДС и ЗКПО и не страда от твърдените от жалбоподателя пороци, съответно жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на делото на ответника - Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - [населено място] следва да се заплатят разноски - юрисконсултско възнаграждение в размер на 1827,18 лв., който размер е определен съгласно разпоредбите на чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „СОЛИД 65“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: гр. С., [улица], №60 и електронен адрес: [електронна поща], чрез управителят И. Р. А. срещу Ревизионен акт от /РА/ №Р-22221720000961-091-001 от 10.12.2020г., поправен с Ревизионен акт за поправка на РА /РАПРА/ №П-22221721000173-003-001/06.01.2021г., издадени от Р. Р. Б. – орган, възложил ревизията, и В. В. П. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение №236/12.02.2021г. на Директор на Дирекция "ОДОП-гр.С. при ЦУ на НАП с които който на дружеството са установени допълнително задължения за внасяне на ДДС по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в общ размер на 13 124,44 лв. и лихви - 7 370,49 лв. за данъчни периоди от м.12.2014 г. до м. 07.2015 г., м.09.2015г., м.01.2016г., м.04.2016г., м.07.2016 г. и от м. 09.2016 г. до м.01.201 г. и за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ в общ размер на 14 823,42 лв. и лихви - 7 921,10 лв. за периодите от

2014 г. до 2017 г.

ОСЪЖДА „СОЛИД65“ ЕООД, ЕИК130871754, с адрес за кореспонденция: гр. С., [улица] електронен адрес: [електронна поща], представлявано от управителя И. Р. А., да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при Национална агенция по приходите – С. сумата от 1827,18 лв. (хиляда осемстотин двадесет и седем лева и 18 ст.), представляваща съдебни разноски.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия: